

16. szám.

Ara 25 fillér.

1908. április 19.

Ejnye bejő!

Megjelenik minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

ELFIZETESI AR:

Egész évre	K	2.40
Félévre	"	1.20
Negyedévre	"	— .60

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban:
Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám.

Fenyegetés.

— Meg fogom mondani a papának, hogy egy falat húst adtál
Fidónak, pedig tudhatod, hogy vegetáriánus!

Miranda kisasszony jegyzetei.

Szerencsétlen házasság az, amikor a férj ideálja a hírnév, dicsőség; a nőé pedig — egy új kalap.

*

Légy őszinte, s mindenki goromba hazugnak tart.

*

Ha az országnak mulhatatlanul szüksége van ellenzékre, adjátok meg a nőknek az általános szavazati jogot.

*

Miért használják ma már, csak a parasztok közt az „eladó leány” jelzöt? — csak ott kaphatók már — jó vevők.

*

A levéltitok szent — amíg meg nem értjük.

*

A fiatal leány, hamiskásan mosolyogva, mondja magát már vén leánynak, a vén leány nem látja a hamis mosolyt, ha fiatal leánynak mondják.

*

Maga Lucifer sem volt annyi keserves könyhullatásnak okozója, mint egyetlen egy asszonyi hajszál, ha — elsőnek megöszült.

*

Vannak hölgyek, kik a brettli diváit lemezik ugyan, de — majmolják is.

Tavaszi dal.

Tavas van, rezgenek
Szívemben a hurok,
Szívem majd kicsordul,
De orrom — csak csurog!

Tavas van, meleg van
A télnek már vége,
A télkabátom
Viszik már a z.-be!

Tavas van, megtelik
A szív és a lélek,
De hogy teljék — zsebem
Rágondolni félek!

Gergely Rezső.

Alkú.

— Képek egy csókot, mielőtt elmegyek?
— Biztosan elmegy, ha megkapja?

A különbség.

A 67-es pártok s a 48-as párt közt az a különbség, hogy míg a 67-es pártok csak kormányképesek, a 48-as párt nemcsak kormányképes, de — nemzetképes is.

Különös.

Igazán különös, hogy a koalíciós kormány ép most csak két éves és mégis nagykoru, a balpártban pedig 90 éves ember is van s az mégis — kiskorú.

Száguldó Tasziló automobilozásai.

Az automobil szerencsétlenségek napirenden vannak. Nincs nap, hogy az újságok újabb halálos elgázolásról, automobil felülfordulásról ne írjanak. Ezen én egy cseppet sem tudok csodálkozni. Ha baleset nem lenne, akkor a biztosító társaságok miből élnének meg? Akkor ki biztosítaná az életét, ha mi nem csinálnánk egy kissé élénkebb forgalmat.

*

Arabellámnak szeszélyeit már jól ismerem. Hányszor kell arannyal beváltanom a kis aranyos duzzogásait! Aztán még azt merik állítani az emberek, hogy a nők a gyenge nemhez tartoznak. Nagyon is erősek az ő követeléseikben és szeszélyeikben.

*

A New-York—Páris-féle automobil versenyben nem szeretnék részt venni. Nekem bőven elég, ha a rendőrök csattogtatják felém a fogait, nem hogy még farkasokkal is kelljen megküzdenem. Az én kirándulásaim alatt teljesen akarom élvezni az út gyönyöreit. Szerencsémre Arabellám is így gondolkodik.

*

A sofőrödnek pompás dolga van Tasziló — csipkedett Máté barátom.

— Hadd el, nem irigylem őt. — Tudom, te is szeretnél a helyén ülni, ha mellettem valami csinos fruska van oda benn az automobilban.

*

— Ritkán látni most téged a főváros utcáin Tasziló! — szólít meg Csoszogó barátom.

— Nem csoda, tudod a leányok a tavaszi kirándulásokért reszketnek, hogy a szabadban üdvözölhessék az ébredő természetet!

*

Az én automobilom nem pattog. Elvégeztet a feleségem helyette elég gyakran!

*

Nemcsak én, de az asszonyok is jobban szeretik a csukott formájú automobil. Amelyik asszony a nyári, nyitottért lelkesül, az vagy csak reklámjának akarja használni automobilozását az erényességére, vagy a ledér voltára.

*

Némelyik asszony, ha rákap az automobilozásra, az ördög se bír vele. Egyre mentül hosszabb és gyakoribb kirándulást kíván, sőt egy-egy utat többször meg is repetáltat.

*

A legtöbb száguldozásnak és gyorsajtásnak az asszonyok az okai.

Egy akol, egy pásztor.

Kossuth Ferenc azt jósolja, hogy nemsokára megiesz Magyarországon az egy akol, egy pásztor, vagyis mind 48-asok leszünk. Örvedetes remény, csak az a fő, hogy aztán az egy akolban ne legyen lakásdrágaság s legyen elég — széna.

Paradoxon.

Az egyik berlini a napokban azt a találó megjegyzést tette, hogy a magyarok ellenségeit s köztük Björnson is, ide kellene hozni s itt jól berugatni, hogy — kijózanodjék.

Csakugyan visszatért.

A véres portugál választásokból az látszik, hogy Frankó szelleme csakugyan — visszatért oda.

Mili mama

módsz nézetel.

— Istenkém, hát egynémely asszony hallucinációkban szenved olyankor, ha a tükörbe pillant? Az a fekete cigányfajta Komosné, hogy viselhet úri asszony ilyen arc-bört? még azzal akar az ő jógazdasszony-sága mellett ágálni, hogy ő kókuszszirral főz, mert az sokkal olcsóbb a lúdzsirnál. Ah, vetem közbe könnyedén, hát nem „csak” afrikai szerecsenek élnek azzal?

— Oh, nem mintha a főrangú hölgyeket kopiroznám, mindég is utáltam a majmokat, de hát, csak van az embernek houleányi szíve, nem? Az agg honvédekért szivesen fáradok én is. Gyönyörű kis skatulyával leptem meg az uramat, hogy abba gyűjtse számukra a szivarvégeket. Ha a kis skatulya megtelik, annyit, mint jó magyar, ő is megtehet, hogy a finom csemegét postára adja.

— Rézi néni, aki oly rengeteg vagyont spórolgatott össze, agyonsinfeli a mai fiatal-ságot, egy ferslógba kéne őket gyűjteni — mondja s a tetejébe nem azt írni, hogy: Különlegességek, hanem csak azzal jelezni a ferslóg tartalmát, hogy: Adósok. — Ugyan — mondom, — légy elnéző, kedves Rézi néni; mert bizonyos, hogy mind a hat leányod pártában maradna, ha nem volnának e szép világon Adós urak.

— Oh! ezek a gyerekek; Mádike pompásan játszott Salzküpfelknél, annyira, hogy makrancoskodott, mikor haza akartam vinni. Jöjj, — mondom, — mert apa nagyon meg-haragszik. Udan, mama, — nyelvelt a csöppség, — hisz met sze tudda; hát el-felejtet, hod ezat leddel jön haza minden nap?

— Ah — miadent a gyermekekért!

Praktikusan.

— Két képpel. —

I.

— Nem volnának kegyesek a hölgyek helyet cserélni?

II.

— Nagyon köszönöm, most már jól látok.

Cáfolat.

— Két képpel. —
I.

— Óh, imádott angyal, enyém vagy és soha semmitem fog tőled elválasztani!

II.

— Meneküljünk!

Öröm.

Színész: Hála Istennek, nincs kö-zönség.

Kritikus: Es ennek örül.

Színész: Hogyne, nem tudom a ezerepemet.

Gorombaság.

— Kelemenné goromba megjegyzést tett a koromra.

— Azt mondta, hogy vénülsz?

— Nem. Rosszabbat mondott; azt, hogy még egészen fiatalnak látszom.

Szilánkok.

Az asszony, ha „csak“ esudaszép,
Győz mindenha és mindenkép,
De, ha „csak“ tiszta napsugár, —
Kilincselni hiába jár.

A sok tapasztalat, kétoldalas érem,
Nagy és hasznos dolog, mindenféle téren.
Nos és a házasság mi más? —
Hasznos, mert nagy tapasztalás.

Ne szóld meg a testi hibát,
Ne löveld rá a gúny nyilát,
Mert arról rögtön tudja más,
Hogy benned meg — a sziv hibás.

Bor-Bál.

Meg kell fizetni.

— Óh, nagysád, ez a keringő megfizet-
hetetlen volt.

— De a sleppet, amit letaposott, mégis
csak meg kell fizetnie...

Csábitó.

— Ezer korona közvetítési díjat kér,
amiért nekem egy könyvelőt ajánl férjül?

— De kisasszony kérem, tessék meg-
gondolni, hogy az a könyvelő kerülhet még
egy bankhoz, aztán még igazgató is lehet és
egy szép krachnál nagyszerűen félre tehet ..

Virág.

— Két képpel. —

I.

— Tudja, nagysád, sokszor irigyelem a hölgyeket, hogy virágot hordhatnak a kalapjukon.

II.

— Jaj, de nem cserepestül!

Orvoslás.

— Jaj, te már megint fokhagymás rostélyost ettél, férjcském!

— Igaz, nem bírtam ellenállni...

— No, akkor automobillozzunk egy kicsikét, hátha elhajtja a szagát.

Kávéházban.

— Miért szokták a csunya lányoknak a fejét elcsavarni?

— Talán te csavarod el, te imp... er-tinens majom!

— Oh, én csak a koro...

— No, nyögd ki, mért?

— Hát azért, mert hát elcsavarják a fejüket, *nem látják, hogy milyen csunyak.*

— Csavarja el a tiéd Bali!

— Tudod, hol lehetsz te is úr?

— Hol! Hol!

— Törökországban!

— Miféle úr?

— Gya-úr!

— Nyakazzanak le!

— Mit mondanak arra, ha egy kutya-
emléket hagy a szoba közepén!

— Fúj, de ocsmány vicc!

— De a koronám, az finom, úgy-e,
Poldi!

— No, ki vele, mit mondanak arra!

— Azt, hogy: *Kutyateremtette* —!

— Te meg tüntesd el!

Inyenc.

— Miért nem eszed meg az almádát,
Anti?

— Várom, amíg itt lesz Jancsi. Az alma sokkal jobban izlik, ha más gyerek nézi, amikor eszem.

Szakértő.

— Ezt a bort tessék megkóstolni. Negyven éve van már a pincémben.

— Ejha, egészen jó még.... Hát még milyen lehetett új korában!

Messze.

- Miért oly szomorú, szomszédasszony?
 — Az uram elutazott öt esztendőre.
 — Jaj, olyan messzire? Talán Amerikába?
 — Nem. Illavára.

Udvariatlanság.

- Szabad nézmem?
 — Szabad, de nem muszáj.

A megoldás.

Ime, a politikus megoldás! Se *Bar-kóczy* se *Kapcza* nem ült a két szék közt a földre!

Politikai sziporkák.

Szegény Szappanos bácsinak bizalmatlanságot szavaztak Kecskeméti választói. Ezt aztán bajos lesz kissé — *leszappanozni!*

Mindenesetre furcsa, hogy Kecskemét, mely mindig *balpárti* volt, most a „balpárt” miatt kénytelen jobbra állani.

Egyszer mindennek végének kell lenni. Még a képviselőházi „*gyermeknapoknak*” vagyis az obstrukciónak is.

Ezek a gyermek-napok annyiban térnek el az igaziaktól, hogy ezek teljesen *gyümölcsstelenek* valának.

A berlini vendégeket alaposan megtömték, de — sajnos — csak étellel, itallal s nem tapasztalatokkal.

Jó példák.

- Doktor úr, a gyógyszer, amit a a babának tetszett rendelni, elfogyott.
 — Az istenért, csak nem adtak be annyit a gyerekeknek? Megmondtam, hogy csak egy kávéskanálnyi szabad innia!
 — De nekem is, a férjemnek is, a szakácsnőnek és a kislánynak is egy-egy kanállal kellett innunk, hogy a babát biztassuk.

Más felfogás.

- Hallom, az anyósod üzleti uton van.
 — Nekem ez kéjútazás.

Betűrejtvény.

(Megfejtési határidő: április 25.)

— Szentgyörgyi Jenőtől. —

Pecsenye. Pecsenye.

A megfejtők között két kötet könyve. **scrsolunk ki.**

A mult számban közölt talány helyes megfejtése:

„Kákán csomót ne keress!”

Helyesen megfejtették 4327-en. Az egyik jutalmat nyerte: *Marosek István Bpest*, a másikat *Bölcskey Mariska Nagyvárad*.

Felelős szerk esztő: Szentirmay Geza.

